

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony M. B., nar. X., bývajúcej v N., zastúpenej opatrovníkom Mestom Nové Zámky, za účasti Okresného prokurátora v Nových Zámkoch, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 17 Ps 4/2009, o dovolaní M. B., zastúpenej v dovolacom konaní JUDr. D. B., advokátkou so sídlom v N., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 13. júla 2011 sp. zn. 5 CoP 37/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Nové Zámky sa na podnet Okresnej prokuratúry Nové Zámky uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo 17. marca 2009 č.k. 17 Ps 4/08-21 začalo konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony M. B.. V uvedenej právnej veci Okresný súd Nové Zámky uznesením z 12. augusta 2010 č.k. 17 Ps 4/2009-202 ustanovil za účelom podania znaleckého posudku o zdravotnom stave účastníčky M. B. znalkyňu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. K. R., bývajúcu v N..

M. B. podala voči osobe znalkyne námietky a žiadala uznesenie o ustanovení znalkyne zrušiť z dôvodu, že zdravotnícke zariadenie, v ktorom znalkyňa pracuje, zahŕňa aj región Nové Zámky, v dôsledku čoho je pravdepodobné, že je v pracovnom i kolegiálnom vzťahu s MUDr. L. K., ktorá vypracovala znalecký posudok použitý ako podklad pre začatie

predmetného konania. Tiež namietala, že znalkyňa nemá uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu podľa § 9 a nasl. zákona č. 382/2004 Z.z.

Okresný súd Nové Zámky po vyjadrení znalkyne uznesením z 1. júna 2011 č.k. 17 Ps 4/2009-228 rozhodol tak, že určil, že znalkyňa MUDr. K. R. nie je vylúčená z vykonávania nariadeného znaleckého úkonu, na ktorý bola ustanovená uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 12. augusta 2010 č.k. 17 Ps 4/2009-202. Rozhodnutie odôvodnil tým, že u znalkyne nie sú dané dôvody na jej vylúčenie z vykonania znaleckého úkonu, keďže znalkyňa nemá žiadny pomer k veci odôvodňujúci jej vylúčenie, nie je ani v žiadnom vzťahu k účastníkom konania, ani k ich zástupcom. Samotná skutočnosť, že znalec dochádza do styku s kolegami na pracovisku, nie je dôvodom jeho vylúčenia. Ustanovená znalkyňa spĺňa všetky zákonom stanovené predpoklady k tomu, aby mohla byť činná vo veci ako znalec a spĺňa aj podmienky povinného poistenia zodpovednosti za škodu.

Krajský súd v Nitre na odvolanie M. B. uznesením z 13. júla 2011 sp. zn. 5 CoP 37/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a stotožnil sa aj s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu M. B. podala dovolanie, ktorým žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V dovolaní uviedla, že znalkyňa má s vedením KPNR kontakty a úzke priateľské vzťahy a vo svojom odbore s nimi nepochybne spolupracuje. Znalkyňa sa tiež vyjadrila, že pozná aj MUDr. K., ktorá vypracovala znalecký posudok, ktorý bol podkladom pre začatie tohto konania. Z dôvodu vylúčenia možnosti tlaku a ovplyvňovania znalkyne, žiadala „nariadiť súdu, aby pribral do konania nezávislého neštátneho znalca mimo nitrianskeho kraja“. Poukázala aj na to, že okresný prokurátor JUDr. E., ktorý dal bez jej vedomia vypracovať znalecký posudok znalkyňou MUDr. K., stal sa krajským prokurátorom v Nitre a súdom ustanovená znalkyňa je pri vykonávaní svojej činnosti od neho závislá a preto môže byť podávateľom podnetu ako objednávateľom znaleckého posudku ovplyvňovaná. Ustanovená advokátka JUDr. B. doplnila dôvody dovolania a uviedla, že MUDr. K. je v pravidelnom kontakte s ustanovenou znalkyňou, o čom svedčí skutočnosť, že odporúča svojich pacientov MUDr. R.. Z uvedených

dôvodov vyplývajú obavy dovolateľky, že MUDr. K. vzhľadom na jej vzťah k znalkyni, je schopná ovplyvniť znalkyňu pri vypracovaní znaleckého posudku, čo je tiež dôvodom pre vylúčenie MUDr. R. z vykonania znaleckého úkonu.

Okresná prokuratúra Nové Zámky vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Znalkyňa MUDr. R. k dovolaniu uviedla, že nemá žiadne súkromné kontakty s krajskými ani inými prokurátormi. MUDr. K. je jej kolegyňa – psychiatricka, s ktorou sa poznajú, to však neznamená, že by ju ovplyvňovala v súdnoznaleckej činnosti. Zároveň uviedla, že nevidí dôvod, pre ktorý by nemohla vykonať žiadaný znalecký úkon, avšak netrvá na jeho vykonaní, ak dovolateľka má výhrady voči jej osobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolaním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým určil, že ustanovená znalkyňa nie je vylúčená z vykonávania nariadeného znaleckého úkonu, na ktorý bola ustanovená uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 12. augusta 2010 č.k. 17 Ps 4/2009-202. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

Prípustnosť dovolania M. B. by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka netvrdila, že by konanie v danej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 O.s.p.; existencia takej vady v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka nesúhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým nevylúčil znalkyňu MUDr. R. z vykonania znaleckého úkonu v posudzovanej veci. Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľka spochybňuje správnosť vecnej stránky uznesenia odvolacieho súdu (správnosť právnych záverov, na ktorých spočíva napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu) a zastáva názor, že súdy v danom prípade nerozhodli správne, pokiaľ nevyhoveli jej námietkam proti ustanoveniu znalkyne MUDr. R. na vykonanie znaleckého úkonu v posudzovanej veci. Z obsahového hľadiska ide o námietku, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie; samo nesprávne právne posúdenie veci nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nezakladá. Názor, že nesprávne právne posúdenie veci nie je

procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p., je zastávaný všetkými senátmi občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad rozhodnutia tohto súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

Keďže prípustnosť dovolania M. B. nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keďže ide konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. marca 2012

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Klaudia Vrauková